

ЕВАНГЕЛИЕ
НА ДВАДСАТЬ СЕДМУ НЕДѢЛѢ.

ЛУКИ ГЛ. 13, СТ. 10—17. ЗАЧ. 71.

Съдѣржаніе. Иисусъ Христосъ исцѣлявъ въ събоготѣ нѣкою женою, коѧто имала на себѣ дѣло недѣженія.

ИСЦѢЛЯВЪ ХРИСТОСЪ ЖЕНІЖ-ТѢ САМО СЪ
ВЪВЛАГАНИЕ-ТО НА РѢЦѢ-ТЫ СИ.

1. Бѣше оўчѧ (Іисусъ) на єдиномъ ѿ сѣмнадцати въ събѣтѣ (а). ст. 10.

2. Й се жена вѣкъ имѣши дѣло недѣженія лѣтъ осмьнадцать, и вѣкъ слѣка, и не могущи воіклони-тиѧ ѿнѹдъ. ст. 11.

3. Видѣвъ же ю Іисусъ, прыгласи, и рече ѿнъ: жено, ѿпушена еси ѿ недѣла твоєго. ст. 12.

4. Й возложи на нию рѣчи: и хвѣстъ простираѧ, и глаголаше Г҃о. ст. 13.

НЕГОДѢВА ЕДИНЪ СТАРѢЙШИНА ІУДЕЙСКІЙ

1. Съвѣщавъ же старѣйшина соборъ, негодѣлъ, занѣ въ събѣтѣ исцѣли ю Іисусъ, глаголаше народъ: шесть днѣй есть въ иакже достоинъ дѣлати: въ тыѧ оўеш приходѧще цѣлитса, а не въ днѣ събѣтній. ст. 14.

ОТГОВАРА ХРИСТОСЪ НА СТАРѢЙШИНЖ-ТѢ.

1. Съвѣщавъ же оўко ємѹ Г҃дь, и рече: лицемѣре (в), кѹждо въсѧ въ събѣтѣ не ѿрѣшаєтъ ли своеє вола илъ Ослѣ ѿ мѣлї, и вѣдъ нападаєтъ; ст. 15.

2. Сію же дишеръ Авраамлю съшъ, юже сказа са-